

СВЕТОСАВНИК

No 134 / June 2020
PP 100018012

ПАРОХИЈСКИ ЛИСТ СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ "СВ САВА"
212-226 Diamond Creek Road, Greensborough VIC 3088 - Australia

ВИДОВДАН

1389 - 2020

УРЕЗАНО У СРЦУ СВАКОГ
СРБИНА И СРПКИЊЕ

СВЕТОСАВНИК

С благословом ЊП Епископа Г. Силуана

ПАРОХИЈСКИ ЛИСТ СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ "СВ САВА"
212 Diamond Creek Road, Greensborough VIC 3088 - Australia

Излази тромесечно за **Божји, Васкрс, Видовдан и Крстовдан**

Парохијски лист уређује свештеник: протојереј-инокс о. Владислав Шиповац

ШКОЛА СРПског ЈЕЗИКА

Званична испостава Српске Етничке Школе „Вук Караџић“
суботом од 10:00 до 13:00 ONLINE

ДЕЦА ПОХАЂАЈУ ЧАСОВЕ СРПског ЈЕЗИКА И ВЕРОНАУКЕ

Квалификовани наставни кадар према прописима Мин. Просвете VIC
За више информација, обратите се г. Татјани Георгиевској: 0431 182 760

ФОЛКЛОРНА ГРУПА „АВАЛА“

Пробе се одржавају петком вече у четири групе (од 17. јула):

19:00 почетници | 19:30 мала | 20:30 средња | 21:30 велика

Учитељи: Наталија Петровић и Сандра Ђукић,

Душан Булатовић и Савка Живанић

За више информација, назовите **Душана Булатовића** на **0407 297 994**

Састанци ПЕНЗИОНЕРског ДРУШТВА

ће се наставити у скоро време, према државним упутствима

За више информација, назовите **Верицу Бараћ** на **0439 658 565**

ИЗНАЈМЉИВАЊЕ САЛА (у ограниченом облику)

Ако желите да изнајмите **велику** или **малу** салу за ваше славље, назовите:

БИЉАНУ ЉИЉАК: 0449 605 108 или **hallhire3088@gmail.com**

СВЕТА БОГОСЛУЖЕЊА У ЦРКВИ СВЕТОГ САВЕ

Сваке недеље и празника у 10 сати пре подне

Свештеник: о. Владислав Шиповац

Parish Priest: Rev Fr Vladislav Sipovac

0411 749 516

or email to: vladsipovac@hotmail.com

Председник ЦО: Самојко Мирковић 0402 772 373

ГРАДСКИ ПРЕВОЗ ДО НАШЕ ЦРКВЕ: Сваких 10-15 минута, испред наше цркве пролази **Smart Bus 901** (to: Melb Airport | to: Frankston)

Драги парохијани,

Ове године смо Васкрс прославили као ретко када, у својим домовима са дозом несигурности, исчекујући да ће се тренутно стање смирити. И Богу хвала, број оболелих од вируса се смањило, али као што често бива са човеком, мало смо се сви као друштво опустили и сада ступају на снази нове рестрикције.

Време које је пред нама ће бити другачије него на шта смо навикли. Останимо чврсти у молитви и са надом да Бог слугу свога никада не напушта него увек призива. Придржавајмо се државних прописа али не заборавимо да човек није само од крви и меса и да је исто важно да духовно не клонемо.

Јеванђеље по Матеју (6:33) има једноставну реченицу која гласи:

„Иштите најприје Царство Божије и правду његову, и ово ће вам се све додати.“

А ово што ће нам се додати и о чему се често бринемо је оно овоземљско које уме да нас спутава са онога што нам је најважније, а то јест, однос са Богом и наше спасење које Бог подарује онима који Њега имају у животу свом. А сви смо сведоци тога у ово време пандемије.

У ове Видовданске дане, сетимо се Срба на Косову и Метохији, у Црној Гори, и на свим местима где поред животних потешкоћа, народ страда због вере и имена свога. Нек нам они данас буду светли пример како је узвишено и часно када човек има праве идеале због којих је спреман и да страда. Како пре 631 годину, тако и данас и до скончања света и века.

Са Божијим благословом,

о. Владислав Шиповац

Dear Parishioners,

What a year it has been so far with Easter celebrated in the current climate, from the safety of our homes and our lives changing like never before, with ome schooling, WFH, reduced travel, holidays spent at home, shortages at supermarkets, all experienced for most of us for the first time.

And just when we thought the worst was over, we in Victoria are asked to curb our mobility and to social distance more than in the other states, all in the hope of containing the pandemic. It really is a time when we are called upon to show neighbourly love and forgo many activities that were normal up until a few months ago for the safety of all. Let us not forget that apart of the physical distancing from one another, we also remember to keep our spirits up, through prayer and mindfulness, checking in on those we care for and those that may not have anyone to remember them.

And to remember to have faith and be grateful to the Lord our God who always ensures we are cared for as shown in the Gospel (Mt 6:33):

“Seek first the Kingdom of God and His righteousness, and all these things will be given to you as well.”

In these Vidovdan days, keep in mind and say a prayer for our brothers and sisters in Kosovo and Metohija, in Montenegro and in the many other places of our homeland where the faithful are standing firm for their Orthodox faith and Serbian roots, holding true to the ideals of our forefathers who gave their lives more than 631 years ago, and still do today, and will forever.

With blessings,

Fr Vladislav Sipovac

РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА

Ј У Н

Недеља 28. **ВИДОВДАН – Св муч. кнез Лазар, српски и косовски**
Св литургија и причешће у 10. *Ове године се неће одржати Видовданска Академија и нема окупљање и ручак у сали.*

Ј У Л

Недеља 5. Св литургија и причешће у 10

Уторак 7. **Рођење Св Јована Претече – Ивандан**

Св литургија и причешће у 10

Недеља 12. **Св апостоли Петар и Павле – Петровдан**

Св литургија и причешће у 10

Недеља 19. Св литургија у 10 (**парастос +генералу Дражи**)

Недеља 26. **Слава КСС - Св вмч. Марина „Огњена Марија“**

Св литургија у 10 са резањем славског колача.

Због тренутних рестрикција неће бити славског ручка

А В Г У С Т

Недеља 2. **Св пророк Илија – Илиндан:** Св литургија у 10

Недеља 9. Св литургија у 10

Петак 14. (**Почетак Госпојинског Поста**)

Недеља 16. Св литургија и причешће у 10

Среда 19. **Преображење Господње**

Св литургија и причешће у 10, потом освећење грождја

Недеља 23. Св литургија и причешће у 10

Петак 28. **Успеније Пресвете Богородице - Велика Госпојина**

Св литургија и причешће у 10

Недеља 30. Св литургија у 10

С Е П Т Е М Б А Р

Недеља 6. Св литургија у 10

Петак 11. **Усекованије главе Св Јована Крститеља**

Св литургија у 10 (*дан строгог поста*)

Недеља 13. и 20. Св литургија у 10

Понедељак 21. **Рођење Пресвете Богородице - Мала Госпојина**

Св литургија у 10

Недеља 27. **Воздвижење Часног Крста – Крстовдан**

Св литургија у 10 (*дан строгог поста*)

О К Т О Б А Р

Недеља 4. Св литургија у 10

Субота 10. **Задушнице** - Св литургија у 9 и општи помен/парастос

Недеља 11. Св литургија у 10

Помози на Вишњи Боже, без тебе се ништ' не може!

Света богослужења су свима доступна недељом и празницима и позвани смо на одговорност када долазимо у свети храм, придржавајући се државних прописа.

- Ако се не осећате најбоље ових зимским дана, останите код својих домова.
- У светоме храму, држите дистанцу једни од других од прописаних 1.5 метара.
- Ако су одређена места у цркви попуњена на тепиху и према олтару, будите стрпљиви и сачекајте да се место у храму ослободи.

Имајмо разумевања и љубави једни према другима!

SCHEDULE OF CHURCH SERVICES

JUNE

Sunday 28th	VIDOV DAN – Holy Martyr Tsar Lazar of Serbia Holy liturgy and communion at 10am with lunch in small hall <i>This year we will not be presenting the Vidovdan program</i>
-------------------------------	---

JULY

Sunday 5 th	Holy liturgy and communion at 10am
Tuesday 7th	Birth of St John the Baptist and Forerunner Holy liturgy and communion at 10am
Sunday 12th	The Holy Apostles, Sts Peter and Paul Holy liturgy and communion at 10am
Sunday 19 th	Holy liturgy at 10am (Memorial service to +Gen. Draza)
Sunday 26 th	KSS slava: Holy Greatmartyr Marina "Ognjena Marija" Holy liturgy at 10am, blessing of slava bread and lunch in small hall with reduced guests. <i>Domacica for 2020: Vesna Kasemovic</i>

AUGUST

Sunday 2nd	Holy Prophet Elijah: Holy Liturgy at 10am
Sunday 9 th	Holy Liturgy at 10am
Friday 14 th	(Beginning of Dormition Fast)
Sunday 16 th	Holy liturgy and communion at 10am
Wednesday 19th	Transfiguration of our Lord and Saviour Jesus Christ Holy liturgy and communion at 10am and blessing of grapes
Sunday 23 rd	Holy liturgy and communion at 10am
Friday 28th	Dormition of the Most Holy Theotokos - Velika Gospojina Holy liturgy and communion at 10
Sunday 30 th	Holy liturgy at 10am

SEPTEMBER

Sunday 6 th	Holy liturgy at 10am
Friday 11th	Beheading of St John the Baptist and Forerunner Holy liturgy at 10am (<i>day of strict fasting</i>)
Sunday 13 th & 20 th	Holy liturgy at 10am
Monday 21st	Nativity of the Most Holy Theotokos - Mala Gospojina Holy liturgy at 10am
Sunday 27th	Exaltation of the Life-giving Cross - Krstovdan Holy liturgy at 10am (<i>day of strict fasting</i>)

OCTOBER

Sunday 4 th	Holy liturgy at 10am
Saturday 10 th	Zadusnice – Holy liturgy at 9am and memorial service
Sunday 11 th	Holy liturgy at 10am

Protect us and save us dear Lord, and Your mercy be upon us!

Our church services are open to all on Sundays and on feast days and we are invited to be socially responsible when entering the church, as per Government guidelines.

- If you are feeling unwell during these winter days, please do stay at home.
- While in church, please maintain the prescribed distance of 1.5m between one another.
- If the marked places in church, on rug and towards altar, have been filled, please wait patiently for someone to leave the church before proceeding inside.

Always have love and understanding towards those gathered for prayer with us!

САОПШТЕЊЕ ЦРКВЕНОГ ОДБОРА

Драга браћо и сестре,

У овом времену благодарни смо Господу Богу што живимо у земљи где је тренутна пандемија корона-вируса добрим делом под контролом и што се полако живот враћа у нормалу, додуше новој „нормали“ на коју смо позвани да се привикавамо.

Овом приликом желимо да се захвалимо свима вама који сте подршку упутили својој Цркви. Хвала вам на молитви, на бризи, на прилогу и дару, и разумевању. Уједно да поздравимо оне особе, то јест предобре особе које раде по болницама, старачким домовима и свим осталим институцијама који се брину о најугроженијим члановима нашег друштва и који себе излажу опасности да би другоме помогли.

Као и већина вас, наш црквени одбор редовно прати обавештења од стране Владе Викторије и нове мере рестрикција која се тичу наших окупљања, то јест, на молитви у светоме храму и у црквеним салама.

Најновије мере од 22. јуна су преправљене због повећаног броја случајева заражених, тако да следеће мере тренутно важе:

- На богослужењима у светоме храму, дозвољено до 20 верника (плус свештеник и неопходно особље за обављање истих);
- За остале обреде, венчања и крштења дозвољено до 20 особа
- За опела и сахране, дозвољено до 50 ожалошћених;
- Окупљања у сали су ограничена на 20 особа, и где се служи храна и пиће (исто као што је случај по ресторанима);
- Одлазак по градским и осталим групима је дозвољено, у групама до 20 особа;

- Изнајмљивање црквених сала ће само бити могуће за неопходне догађаје у складу са државним прописима (до 20 особа), и;

Увек имајте следеће на уму:

За сва окупљања у затвореном простору, потребно је да се придржавамо прописа о 4м² (квадрата) по особи као и социјално дистанцирање једни од других од 1.5м.

Редовно чишћење свих објеката се обавља са прописним хигијенским средствима и тачност за руке ћете наћи код свих улазних врата.

Позивамо све вас, драга браћо и сестре, да се сви заједно понашамо онако како приличи и ако осећате симптоме вируса...

#останите-у-својим-кућама

Ручкови Пензионера који су се одржавали сваког другог четвртка ће и даље бити обустављени наредних месеци.

Пробе Фолклора ће поново почети у петак 17. јула где ће деца играти (учити кораке) на поду велике сале, одмакнути једни од других, а родитељи ће бити позвани да сачекају своју децу у малој сали.

Ако имате било које питање или недоумице или жалбе, слободно нам се обратите.

С поштовањем,

Владислав Шиповац
о. Владислав Шиповац

Самојко Мирковић
Самојко Мирковић

CHURCH BOARD ANNOUNCEMENT

Dear brothers and sisters,

During these unprecedented times, we give thanks to the Lord our God for giving us the opportunity reside on this land in which we live, a land that has managed to contain the ever-present threat of the coronavirus pandemic, as we all slowly get used to the new "normal" in our lives.

We take this opportunity to thank all of you who have supported the life of our Church, whether it be with your prayers, your show of care, assistance and understanding. We also wish to say a special thank you to all doctors and nurses and other health professionals in our hospitals and elderly homes, working and caring for the most vulnerable of our society, exposing themselves to potential harm while offering assistance to the frail and to those in need.

As a Church Board, we are regularly keeping informed of announcements made by the Federal and Victorian Governments in relation to restrictions that affect our gatherings, both in church and in our church halls.

The latest restrictions that were to be eased on 22 June have remained in place and the following guidelines are in place:

- Church services can have up to 20 of the faithful (along with priest and other required assistants);
- Other sacraments, like weddings and christenings, up to 20 people;
- For funerals and burials, up to 50 mourners may be present;
- Gatherings in the halls is limited to 20 persons (as is the case with cafes and restaurants);
- Visiting departed loved ones at cemeteries is allowed in groups up to 20 persons;

- The hiring of our church halls will be limited for essential purposes, keeping in line with government restrictions (to 20 persons), and;

Always keeping in mind that:

Gatherings in enclosed spaces must adhere to the one person per 4-square-metre rule and be aware of our surrounds and to social distance, keeping 1.5m between each other.

We are regularly maintaining high standards of cleanliness of all of our church facilities and hand sanitisers have been placed at all entry doors.

We invite you all to abide by the prescribed Government guidelines and to behave accordingly. If you show any sign of symptoms:

#please-stay-at-home

Pensioner luncheons that were held every second Thursday will remain on hold for the time being.

Under the latest covid restrictions, Folklor practise will recommence from Friday 17 July with children learning their steps on the floor of the big hall practising social distancing (not holding hands) with parents waiting in the small hall to collect their children once finished.

If you have any questions or concerns, please feel free to contact us to discuss.

Respectfully yours,

Vladislav Sipovac
Fr Vladislav Sipovac

Samojko Mirkovic
Samojko Mirkovic

МУДРЕ ПОУКЕ ЦРКВЕНОГ ОЦА

БЛАЖЕНЕ УСПОМЕНЕ ПАТРИЈАРХ ПАВЛЕ

НЕКА ПИТАЊА НАШЕ ВЕРЕ

**У ово доба пандемије, поново је актуелно питање,
Да ли треба брицати кашичицу после причешћа сваког верника?
Пре неколико деценија, +Патријарх Павле је дао следећи одговор:**

Приликом причешћивања, поједини свештеници бришу кашичицу после причешћа сваког верног, док већина то не чини.

Први сматрају да су практични и предострожни, док други осуђују овакав поступак сматрајући да се њиме уноси забуна међу верне, да је знак маловерности, не одговара догматски, итд.

С обзиром да је у питању највећа тајна наше вере, какав став треба заузети у овом питању, не само ради једнообразности?

Ово питање, колико ми је познато, први је код нас изнео и о њему опширно писао, између два рата, архимандрит др Петроније Трбојевић.

Али је становиште о потреби увођења више кашичица за причешћивање, или брисање једне после причешћа сваког појединца усвојио још раније, тако да је септембра 1911. год. поднео Светом Синоду у Сремским Карловцима представку којом је тражио да се званично уведе овакав поступак у целој Карловачкој митрополији.

У тој представци, поред хигијенског разлога („да заједничка кашика, особито без темељног брисања, може да пренесе разне болести“), и естетског („многог причесника такорећи језа ухвати, кад помисли у колико је уста била та кашичица без икаквог чишћења и брисања“), наводи он и један догматски разлог у коме расуђује овако: Сем топлоте, Светом причешћу се не сме ништа додати.

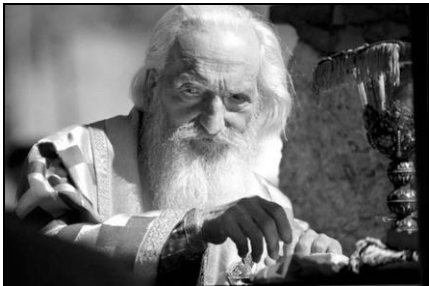

Међутим, како се на кашичицу, при причешћивању, ухвати мало плувачке, која се, кад се кашичица поново умочи у Свету чашу, делимично опере и помеша са Светим причешћем: „Ако се кашика сто пута у уста причесника метне и поново у путир спусти, може се замислити случај да ће се вино (крв) у осетној мери променити. Онда постаје овај догматски разлог важнији од првих двају разлога“.

Крајем исте године, Свети Синод је на ову представку донео следеће решење, „Молба се ова не уважава са разлога што се Света Црква постарала и има довољно средстава да се верни очувају од заразних болести, а наведени квази-догматски разлог нема никаква основа“.

Незадовољан оваквом одлуком Светог Синода, архим. Петроније достави исту представку Јовану Ж. Бути, уреднику „Православља“, богословског листа који је излазио у Сремској Митровици, да се онде објави. Но овај одбије њено штампање у листу с образложењем,

„Ни хигијенски ни естегски разлог не може да ме увери о потреби промене у начину причећивања. Догматски разлог нисте никаквим аргументима потврдили. Шта више, догматско учење по овом предмету убија и она два разлога, на први мах основана и оправдана. Зашто? Ако је учење наше Цркве истинито онда је Свето причешће огањ који сажиже сваку нечистоћу не само душе него и тела.

Благодат Божија колико утиче на душу толико и на тело; свештеник се моли да причешће свето буде „во исцјељеније души и тјела“. А тело болује не само од похоти плоти - него и од разних болести.“

На крају Бута вели, „Ја се не бојим инфекције у причешћу, а нисам још чуо да је и један свештеник био заражен тим путем. После I светског рата, јула 1921. год., поднео је архим. Петроније овакву представку Светом Синоду Српске Цркве, али и тада без позитивног резултата.

Према речи Господњој, у Цркви се кроз векове веровало да је Свето причешће „хлеб који је сишао с неба, а не као што су оци јели и помрли. Ко једе овај хлеб живеће вечно“ (Јов 6:58). Причешћујући се, ми постајемо једно тело с Христом Животодавцем. Који се достојно „причешћује телом и крвљу Христовом бива истог тела и крви с Њим“, вели Свети Кирило Јерусалимски.

Врло лепо објашњење како то бива даје нам Свети Григорије Ниски, „Мало квасца све тесто према себи уподоби. Тако обесмрћено Богом тело Господње, будући у нама, све претвара и мења према себи“.

Још детаљније излаже о томе Никола Кавасила велећи да је Свето причешће права храна за Цркву Његову. „И (Црква) причешћујући се њима, не претвара њих у људско тело, као што бива са којом било другом храном, него се она (Црква) претвара у њих, пошто јаче надвлађује. Као што гвожђе стављено у огањ само постаје огањ, не претвара огањ у гвожђе. И као што усијано гвожђе не видимо као гвожђе, него просто као огањ, и што се особине гвожђа потпуно губе због огња, тако и Христова Црква, кад би је ко могао видети онда кад се сједини с Њим и причести се Његовим Телом, не би видео ништа друго него само Господње Тело“. Стога Црква верује да верни поставши причешћем једно тело са Христом, и дошавши тако у додир са Његовим божанским енергијама, не само да не могу да се заразе преко Светог причешћа, него да је оно извор живота и здравља.

Свети Јован Кронштатски помиње више случајева исцељења од разних болести после Светог причешћа: „Колико сам пута имао прилике да видим болеснике истопљене као восак од болести, потпуно малаксале, умируће, а који су после причешћа божанским тајнама, по својој срдачној жељи, или по мојој препоруци, на чудесан начин брзо се опорављали“, па износи случај једног старца, једног ученика ниже гимназије, синчића трговца, старице, једне девојчице, одраслог човека итд.

Кад би онако бивало како вели архим. Петроније Трбојевић, и кад би се преко причешћа ширила зараза, то би већина свештеника, особито физички слабијих, боловала од најразличнијих заразних болести и многи од њих већ давно помрли. Међутим, стварност показује сасвим друго. Велики број њих доживљава дубоку старост и умире од болести које нису заразне. У просеку свештеници су дуговечни људи. А тако је било и у старије доба кад су, пре увођења кашичице, сви верни причешћујући се, пили из истог путира.

Питање које поставља архимандрит Петроније Ј. Ж. Бути, на изјаву овога да се не боји инфекције у причешћу: „Би ли он употребио причешће у које би усули цијанкалија?“ сасвим промаша циљ,

јер не може бити да и сам архимандрит није примећивао да је друго „могућност“ заразе, а друго „извесност“ цијанкалија. То пак што се о указивању поштовања Светим тајнама, тако и искључење могућности штете која би могла наставити за здравље верних кад би у таквом путиру стајало вино, које не постаје одмах, чим се улије у њега, крв Христова.

Било би прекомерно уздање у милост Божју, у најмању руку лакомисленост за сваку осуду, недостојна нас као сарадника, помоћника Божјих (1Кор 3:9), кад би свештеник знајући да је вино било у неодговарајућем суду, или заражено каквим вирусима, или отровано, да га употреби за причешће. Јер треба схватити да ми верни не мислимо да је Свето причешће хемијско средство за неутрализацију отрова, те да се може у том циљу употребљавати, или с њим тако експериментисати, него пре свега и изнад свега божанско средство за духовно уздизање, ослобођење од греха, задобијање живота вечног и васкрсења у последњи дан (према Јеванђељу од Јована 6:54).

У хришћанству је свагда било главно, и „једино од потребе“, задобити „уместо земаљског-небеско; уместо привременог-вечно; уместо трулежног-нетрулежно“. Све привремено, телесно долази у други план. Зато се у молитвама све три Литургије свагда налазе прозбе о вечном, а о телесним потребама, здрављу и другом ретко.

Може звучати парадоксално ако сада, после свега онога што смо изнели, кажемо да се у Цркви свагда знало да Свето причешће

заиста може бити узрок слабости и болести, па чак и смрти. Говорећи о приступању телу и крви Христовој, Свети апостол Павле вели, „Зато су међу вама многи болесни и доста их је умрло...“ (1Кор 11:30). Но ту он не говори о зарази од бакцила, бактерија и вируса, добијених преко причешћа, него о опасности за онога који „недостојно једе хлеб и пије чашу Господњу“.

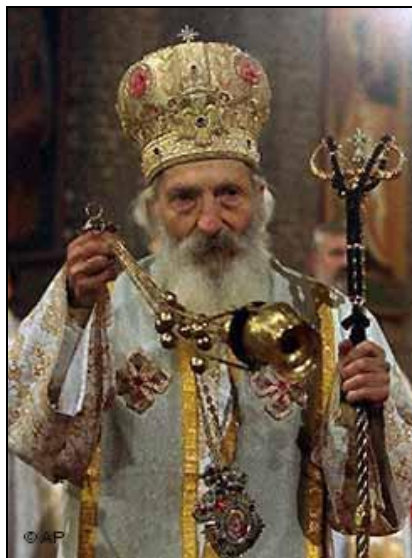

У молитви Литургије Св Василија Великог „Боже наш, Боже спасати... ниже немошчна душсју и тјелом от јеже недостојње сих причастисја“. Тумачећи ово место 1 Коринћанима, Свети Јован Златоуст вели, „Многи у недоумици питају један другог: Откуд настају превремени смртни случајеви, откуд дуготрајне болести? Узрок многих, говори он (Павле), од ових изненадних невоља налази се у гресима“. Зато све своје старање Хришћанин и данас треба да упути у правцу избегавања греха. Здравље душе дејствоваће онда и на здравље тела.

Вековно искуство, дакле, и пракса Православне Цркве не даје за право схватању архимандрита Петронија

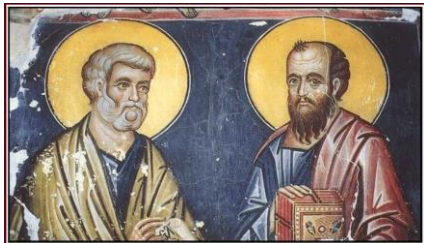
Трбојевића и оних свештеника који, из бојазни од заразе, траже увођење више кашичица, или брисање једне после причешћа сваког верног.

На крају указаћу на један случај за који сматрам да има места да се изнимно поступи друкчије. Мислим, наиме, да треба узети у обзир постојање света преосетљивог, у већој мери гадљивог, код кога долази лако до повраћања и коме би пастир-духовник требао на неки начин да снисходи и олакша приступање Светом причешћу. Но и то би се могло извести без прибегавања неким ванредним мерама. Док такав верник не ојача и не савлада у себи ову слабост, мислим да би му се, изузетно, могло допустити да се причести на почетку, пре свих, или сасвим на крају, после дељење антидора, кад је путир већ пренесен на проскомидију и кашичица по причешћу отрвена. На тај би се начин њему изашло у сусрет, колико је могуће, без непотребног изазивања питања и уношења недоумице код осталих верних.

АПОСТОЛСКИ ПОСТ

Од понедељка прве седмице после Духова, то јест, после недеље Свих Светих, почиње Апостолски пост који је установљен пред празником Светих Ап. Петра и Павла које празнујемо 12. јула, као и Сабора свих Апостола, 13. јула.

Пошто нам он долази после Педесетнице, у древности се због тога овај пост називао и постом Педесетнице, а данас се чешће назива Петровим, или још правилније Апостолским постом.

По силаску Светога Духа на Апостоле, пред празником у њихову част, Црква нас позива на пост имајући пред собом пример самих Апостола који су, примивши Светог Духа у дан Педесетнице, постом и молитвом припремали себе за проповедање Светога Јеванђеља целој свету, а постом и молитвом су пропраћали и рукополагање свештеника којима је, пак, у дужности било да наставе дела апостолског служења.

О црквеном установљавању поста у част светих Апостола говори се у Апостолским установама, где се каже:

„После Педесетнице празнујте једну седмицу, а затим постите; правда изискује и да се радујемо зарад примљених дарова од Бога, али и да постимо, после облачења у тело“.

Дакле, почетак Петровог поста потиче још из времена Апостола као и само празновање Педесетнице.

Као православни Хришћани, позвани смо да кажемо, “не живим више ја него живи Христос у мени”. Предати себе значи да дозволимо да сада неко други руководи нашим животом и нашим надањима.

Предати се другој особи некада значи бити заробљен, зависити од некога, не имати своје „ја“, али када се предамо Господу Богу нашем то је нешто сасвим и суштински другачије. У Посланицама Светога апостола Павла се види да је Господ Исус Христос другачије поступао са људима, па нам апостол Павле предаје своју тајна предавања и његовог односа и живота са Богу.

Када предам себе Богу онда не губим себе него тада проналазим истинског себе и своје право „ја“ пред Лице Бога Живога.

У данашње време, где човек може скоро све своје жеље и прохтеве да испуни, редовни периоди поста су нам још више потребни. То су моменти када кажемо својим телесима да нису они господари нас, него да ми имамо ту снагу за самоконтролу, и то самоодрицање је поткрепљено и од стране модерне медицине.

Уздржавајући се од неких јела, а на првом месту рђавих (или лоших) мисли, речи и дела, ми себе приближавамо Господу Богу нашем. А крунисање сваког поста треба да буде сједињење са Богом кроз свету тајну причешћа,

Нека овај Апостолски пост, и сви остали, буду на здравље и спасење!

REMEMBER THE DATE: 28 JUNE 1389

Serbia's rich history has many events that helped shape her identity and that of her people with the most defining moment being the Battle of Kosovo that took place on Vidovdan, 28 June 1389.

For centuries before the decisive battle, the Serbian kingdom and lands advanced and prospered, both spiritually and culturally and economically, taking its place in Europe and in the known world of the time. Many monasteries were built, along with schools and hospitals to serve the people, borders were expanded, trade routes established and knowledge shared.

With time, the growing Serbian Empire started to weaken with the death of Tsar Dusan the Great in 1355, and disunity took root. At the same time, the advancing Ottoman Turkish Empire spread west and encroached upon the Serbian lands.

The leadership of the Serbian people was entrusted to Tsar Lazar, with his capital in Krusevac, who possessed the wisdom and strength to gather and unite the various Serbian nobles and their armies against the pending threat from the Turks. The Battle of Kosovo on Vidovdan more than 630 years ago resulted in the deaths of the leaders of both armies, the Serbian Tsar Lazar and the Turkish Sultan Murat. Many lives were lost and the Serbian kingdom fell.

The following centuries passed in hardship and with the constant threat of war and destruction. But the faithful people never abandoned their Orthodox Christian faith or their Serbian roots. For the following five centuries the memory of the Battle of

Kosovo on Vidovdan gave them hope that one day, whenever that day may arrive, the Serbs would once again be proud to reclaim their ancestral lands and remember the valiant soldiers and martyrs that sacrificed their lives for "the Honourable Cross and Golden Freedom".

It was the retelling of stories of the Battle of Kosovo that kept the flame of hope alive, and these messages were passed over the generations.

Many examples from the Battle of Kosovo gave the faithful strength during these turbulent times. The honourable decisions made by Tsar Lazar to defend his land and his people, the generosity and wisdom of Tsaritsa Milica during and after the Battle, the bravery of Milos Obilic and his blood-brothers Toplica Milan and Kosancic Ivan, the sacrifice made by Jug Bogdan and his nine sons, the wailing cry of Kosovka Devojka who visited the dying and injured soldiers on the field of Kosovo, and many, many others. Some of these events from ancient folk stories are depicted in the following pages which we have on the western wall of our Church of St Sava in Greensborough, visually bringing to life that decisive battle that took place more than six centuries ago.

ARTWORK ACCORDING TO EPIC FOLK SONGS PRESERVED OVER THE CENTURIES

TO THE LEFT

Before the Serbian army headed to war, the wife of Tsar Lazar, Tsaritza Milica, was allowed to relieve one of her brothers from battle. She pleads for her brother Bosko Jugovic to remain at home. As the central flag-bearer of the Serbian army he refuses and responds:

*"Идем, Сејо, у бој на Косово,
за крст часни крвцу прољевати."
(I depart, dear sister, to the battle
of Kosovo, to shed blood for the
honourable cross.)*

After the Battle of Kosovo, a wounded soldier returns to the castle accompanied by a dark horse and bringing bad news. He is greeted by the selfless Tsaritza Milica who asks:

*"Ђе погибе славни Кнеже Лазо
и остали српски витезови?"
(Where did the glorious
Knez Lazar die along with
the other Serbian heroes?)*

CENTRAL SCENE

The ancient epic stories sang about the preparation of the soldiers and the faithful to go into battle, knowing that most will never return to their homes.

Depicted in the central area of the western wall of our Church is the gathering of the Serbian soldiers at the Samodreza church receiving Holy Communion before the battle.

The Serbian Patriarch Jefrem blesses the faithful with his monks administering the sacrament to Tsar Lazar and his brave soldiers.

Above this scene is the Holy Prophet Elijah (Sv Ilija) asking Tsar Lazar what course of action he will take regarding the Battle:

*"Tsar Lazar, of honourable roots,
To which kingdom will you bow?
Do you prefer the heavenly
kingdom, or the earthly kingdom?"*

As we know, Tsar Lazar chose the heavenly and eternal kingdom, remaining true to his word and his faith and his people, leading by example, and sacrificing his life for honour and freedom.

TO THE RIGHT

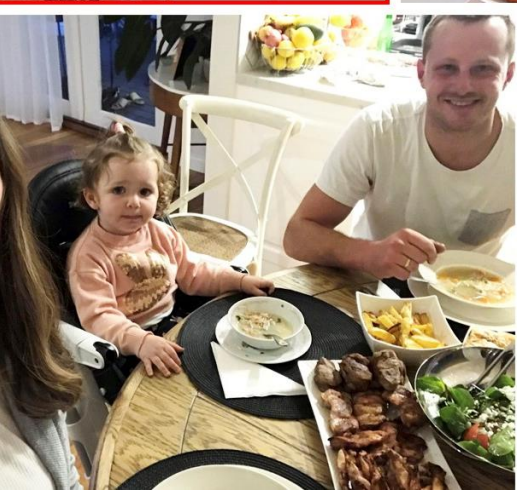
On the eve of the Battle of Kosovo, Tsar Lazar is falsely led to believe that his bravest soldier, Milos Obilic, will betray him in battle and he offers him a toast proclaiming:

*"Здрав, Милошу, вјеро и не вјеро,
права вјеро, потоња не вјеро."
(Greetings to you, Milos, faithful
and unfaithful, initially faithful,
finally unfaithful.)*

As history showed, Milos Obilic remained faithful and gave his life for his King and his people.

The Battle of Kosovo left many mourning wives and mothers, who lost their loved ones in battle. This scene shows the hand of a soldier being returned home by a blackbird, and greeted with the words:

*"Моја руке, зелена јабуко,
устргнута на пољу Косову."
(My hand, my green apple,
torn at the Field of Kosovo.)*

Drugarstvo

Од Ангелина Шиповац

Прави пријатељ се воле и увек су ту за једног и другог. Делују и брињу једни о другима за свако време. Веза између правих пријатеља је толико јака да траје кроз живот. Имати правог пријатеља је прави поклон. Прави пријатељ је онај/она који ће делити у вашим радостима и у вашим невољама. Ваш пријатељ ће осећати радост због вашег уживања и бол у вашем тренутку невоље. Срдачно је и утешно имати правог пријатеља.

Srbija u srcu
+. Ivona. +

Корона Вирус

Корона Вирус припада породици вируса који се налази код животиња. Понекад ове вируси прелазе са животиња на људе. Не зна се тачно како је пандемија кренула, али се сматра да је кренуло из града Вухана са пијаце где се продаје месо дивљих животиња. Слично се преноси као остали вируси (нпр. кихање, кашљање и додиривањем носа, уста, и очију). За многе људе нарочито дјецу овај вирус није опасан али за старе и болесне људе је веома опасан. Прије свега требамо се здраво хранити, јести доста воћа и поврћа, прати руке редовно нарочито прије и послјие јела, затим приликом кихања и кашљања треба обратити пажњу да се кише у марамицу или савијени лакат.

Симптоми

- + Суви кашаљ
- + Температура
- + Умор
- + Болови мишића и костију

:Ивона В

Ој Србијо, мила мати

Ана Пуровић
1860

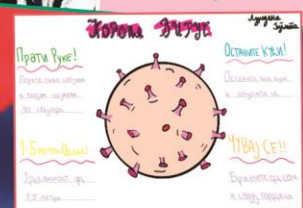

Ој Србијо, мила мати,
Увек ћу те тако звати.
Мила земљо, мили доме
На срцу је слатко твојме

Сунце ти се већ родило,
Које ти је зашло било.
На крицу свагда твојм
Утеха је срцу твојм.

Срећно живи ко у рају
Где мисли вечно трају
У теби ћу срећно тек
Проводити овај век.

Падигри се мати мила,
Да нам будеш што си била,
Јер си тужно робовала,
Дуго суве проговала.

РАДОВИ ДЕЦЕ СРПСКЕ ШКОЛЕ

СРПСКА ШКОЛА У ГРИНЗБАРИ

КАКО ЈЕ КОРОНА УТИЦАЛА НА ОДРЖАВАЊЕ ЧАСОВА У СРПСКОЈ ШКОЛИ У ГРИНЗБАРИ?

Као и у све градове и школе широм свијета и у наш разред у Српској етничкој школи „Вук Стефановић Караџић“ у Гринзбари умјесто очекиване јесени испуњене шареним благодетима природе и веселог дјечијег осмијеха, стигла је невидљива опасност звана Корона или Ковид-19.

Прекинула је наше академске задатке у школским клупама али зато као и сви остали почели смо са програмом учења на даљину или виртуалном наставом.

Морам признати као учитељица на замјени имала сам страх од непознатог, како ће све то ићи и да ли ће се дјеца уклапати у овакав, до сада, непознат програм наставе.

Наша група од двадесет ученика колико броји старије одјељење ове школе ми је показало супротно, и они су баш ти који заслужују све похвале током овог страшног и неизвесног времена.

Иако уморни и исцрпљени од монитора из Енглеске школе њихова солидарност за очување свога језика и културе била је више него очита.

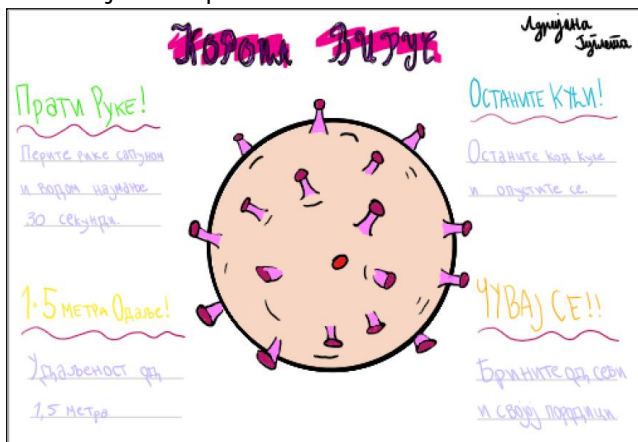
Са великом радошћу сам слушала сваке протекле суботе њихове веселе гласиће. Часови су протицали брзо и са много рада и воље као и жеље да разумију постављене задатке. Њихова скромност и искреност чини ми се није тражила перфекцију, толерисали су пропусте и показали емпатију у сваком смислу. Показали су велику одговорност и у великом степену својом савјешћу положили испит зрелости.

Ја сам се трудила да њих научим струци а они су мене научили током овога времена да нема те дипломе која може да се мјери њиховом упорношћу и солидарношћу. Ни у једном тренутку нико од њих није показао незадовољство или исказао жаљење на ситуацију у којој се налазе без свега онога што им је изненада ускраћено.

И ево наше тромесечје учења на даљину се ближи крају и, ако Бог да, следеће тромјесечје са мојим херојима се састајем у школским клупама започињући нове побједи и остављајући иза нас ово ружно вријеме као један ружан сан.

Овом приликом не могу а да не нагласим и велики труд родитеља и да им се захвалимо што су у сваком тренутку били уз мене и нашу дјецу трудећи се да ова настава има смисла и да скупа постанемо јачи.

Љиљана Ковачевић

Из књиге Вл. Григорије (Дурића): Преко Прага

ГРОБОВИ

Однедавно свака јама или масовна гробница, а таквих је много, има цркву са куполом, симболом одваљеног камена са Гроба над којим нема власт свијет, него му је небо отворено и загрљен је са Животом.

Вјерујем да су сви гробови овога свијета усмјерени, упућени ка ономе гробу у Јерусалиму из кога је засијала свјетлост Васкрсења Живота.

У дјетињству нисам волио гробља. Ниједно дијете их не воли. Увијек би ме обузимала блага језа када бих пролазио поред њих. Прво које сам видио било је оно у нестварном мјесту мог рођења. Кажем нестварном, јер и данас, када год некога одведем на Планиницу – имам утисак да сам га извео из стварности, а чини ми се да и тај неко осјећа исто. И ви који читате ово, када бисте случајно отишли тамо, све што би обухватио ваш поглед чинило би вам се управо тако – нестварно.

Једина сурова реалност било је гробље. Смјештено на једној греди, као да је неко хтио да уштеди плодно тло. У њему су били различити гробови, међу њима и очев. Највише је било бијелих камених крстова. А пошто смо живјели поред градића богатог жељезном рудом, било је и неколико прекрасних крстова од кованог жељеза, који су нестали. Нема их више. Некако у наше вријеме почеле су се појављивати и страшне црне гранитне плоче. Њих сам се највише плашио. Било је и неколико воћки у нашем гробљу и никоме од нас није падало на ум да једе њихове плодове. Ако би било које лудо дијете у селу, за њега би се причало да једе крушке из гробља. Много пута сам пожелио да одем сам на очев гроб, да

разговарам са њим као да је жив. О свему. Да му испричам све оно што се дешавало изван зидина гробља и да подијелим са њим дјетиње муке и бриге. Нисам отишао. Било ме је страх и стид да тај страх било коме признам.

Када сам мало порастао и пошао у основну школу, пролазили смо сваки дан поред Трифковића гробља. Оно се налазило усред јелове шуме, крај Трифковића потока, у подножју зелене ливаде која се, ваљда због многих борова који су расли околу – звала Борје. Дању нам није падао тешко пролазак поред Трифковића гробља, али ноћу, када бисмо се, каснећи, враћали кући, тада је све изгледало савладиво: и поток и шума и Борје и Велики и Мали до и Гај и Смиљево брдо и Зидина и Пријека њива – све сем Трифковића гробља. Оно је дјеловало сабласно. Још страшнија је била помисао да ће сваког треба нека бијела утвара устати из своје тамне хумке и уплашити нас.

Виђао сам и друга гробља, али само из даљине. Дуго сам на њих гледао са језом и зазором. Када сам одрастао, та нелагода је, на чудноватан начин, прерасла у своју супротност. Тако са, за студентских дана, заволио дуге шетње по Новом гробљу у Београду. Чак сам уживао у њима.

Послије, у рату, наизглед заборављена одбојност из дјетињства се вратила – опет сам почео да зазирем од гробља и грובה. Али сада из других разлога: сахрањивао сам у тужне раке младе људе чија је младост била неприродно, насилно прекинута. Њихови гробови били су неприпремљени, неочекивано отворани, као да се и земља бунила. И све је изгледало као ти гробови: бетонирано, замрзнуто, тужно, жалосно. Најчешће се сјећам таме, иловаче и ријечи: „Земља си и земљи ћеш отићи.“ И тако четири године, од гроба до гроба, с гробља на гробље, скамењеног срца и залеђеног мозга, у шоку, са стиском зуба. Од Требиња, Оровца и Зубаца, до билећких и гатачких гробаља, све до Борака. И све с једном те истом мишљу: како је страшно мјесто гробље и како је хладан стан гроб. А онда се опет све почело расвјетљавати, најчешће и највише од сусрета са старим гробовима, који, што су били старији, све су бивали свјетлији.

Чудесни гробови, с предивним херцеговачким крстовима, у Завали и Орашју, Пребиловцима и Мостару. Крстови камени и стамени, скромни и господствени, и напосљетку сусрет са десетинама прастарих, лијепих и једноставних крстова у старом житомислићком гробљу, који као да су засађени под стољетним

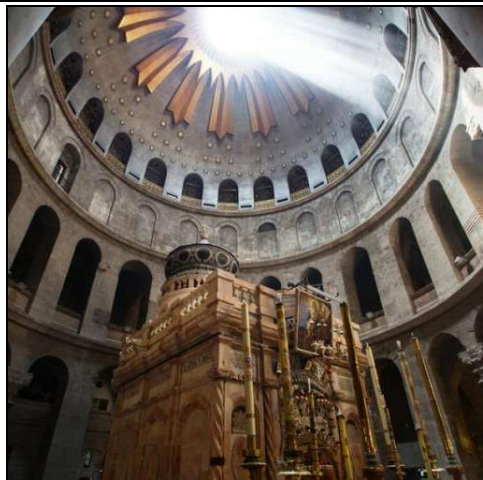
огромним боровима и витим небопарним чемпресима. Ту се потпуно изгубио страх од гробља и нетрагом је нестала она добро знана нелагода.

Данас живим поред гробља. Старог гробља на Бјелужинама, у Мостару. Прво што угледам сваког јутра када се пробудим су договјеки сиви гробови, обрасли маховином и стопљени с окружењем, готово до непрепознавања. Као да су ту одувијек. Сваки пут, када угледам тај приказ, у души ми одјекну они пророчки Шантићеви стихови: „И када нам мушке узмете животе, гробови наши бориће се с вама.“ Пјесници, као и обично, виде даље и дубље од осталих. Захваљујући старом гробљу на Бјелужинама, имали смо гдје и коме да се вратимо послјије рата.

Постоје три гроба, три бијела крста којима врло ријетко одлазим, али која никада не одлазе из мојих очију и сјећања. На тим крстовима су уклесана имена Лазара, Анастасије и Ање. Испод њихових имена пише да су умрли са надом на Васкрсење и Живот Вјечни. Ријетко идем на гробове, али када год искрсну преда мном ова три бијела гроба, као да се сусретнем са вјечношћу, са сазнањем да нико никада, ни за један тренутак, не умире.

Гробови су уистину тачке које нас одређују, они су све и једино што имамо у овом животу. Ако желите да сазнате прошлост било ког мјеста – идите на гробља. На њима је исписана историја. Они памте најдуже и највише.

Центар свијета, сила осовине, стожер око кога се окреће универзум јесте један гроб – Христов гроб. Он се налази у самој сржи, центру најважнијег града на свијету и можда у свим свјетовима – Јерусалиму. У Херцеговини свако гробље у свом центру има цркву, црквицу. Однедавно свака јама, масовна гробница, а таквих је много, има цркву са куполом, симболом одваљеног камена са Гроба над којим нема власт свијет, него му је небо отворено и загрљен је са Животом. Вјерујем да су сви гробови овога свијета усмјерени, упућени ка ономе гробу у Јерусалиму из кога је засијала свјетлост Васкрсења Живота.

Ових дана завршавамо градњу храма сазданог по узору на онај храм саграђен на Голготи, на Христовом гробу – Храм Васкрсења.

Вјерујем да су сви гробови у Херцеговини, све јаме безданице, усмјереника том храму, гробу херцеговачких новомученика, које су два пута убијали, али су се они увијек поново, као свјетлост живота, појављивали.

Као што се у Пребиловце сливају све наше ријеке, Неретва, Требишњица, Брегава, а у њих све друге воде, тако се у овај храм сливају све наше сузе, надања и радовања. Темељ овог храма постале су кости пребиловачких страдалника, а Храм Васкрсења у Пребиловцима темељ наше вјере – нада пуна радости, љубав испуњена смислом.

У 102. години испустила своју племениту душу +ВОЈНА ТРИВАН (1919 - 2020)

Рођена у мају 1919. године у Шибенику као најстарија кћер од петоро деце Николе и Руже Беадер, Војна је расла у дому у коме се ценио рад и љубав према ближњима. Отац Никола је био предузетник бавећи се прерадом грађевинских материјала а мајка Ружа је била неуморни радник која се бринула око деце, обезбеђујући све што је било потребно и преносећи родољубиве песме на следећа поколења. Стасавајући у домаћинској кући, Војна је поред кућних обавеза изучила шнајдерски занат код тетке, занат који ће јој добро доћи у новој земљи.

Видевши страхоте које се спремају српскоме народу, породица Беадер напушта Шибеник и крећу за Бања Луку, где је било сигурније, али не стижу даље од Дрвара где се настањују. Ту ће Војна да упозна свога брачног друга Драгана, који је већ ступио у четничке редове, и пред крај рата одступају заједно од Книна преко Словеније до Чезене у Италију где бораве три месеца до евентуалног одласка за логор Еболи на југу Италије где им се рађа прва ћерка Љубица.

1947. године поново долази до премештања избеглица, овога пута за Гросенброде у Немачкој а потом у Француској где се рађа ћерка Ружа. После неколико година, млада породица Триван реше да крену у нови свет, где су се надали да ће боље бити примљени и цењени и стижу у Аустралију.

Војна проводи свој радни век у разним творницама, радећи као шнајдерица где је била цењена од стране свих послодаваца као одговоран радник који обавља свој посао са поносом. Бринула се о своме дому, и према сведочењу ћерке, имала је посебну моћ да угости сваког добронамерника са оним са чиме је располагала.

Љубав према песми, коју је од малена носила, Војна је искористила да пренесе на следећа поколења и 1950-их је учествовала у снимању српских песама „код Бистрина“ у Фицроју заједно са познаницима из Шибеника и околине.

Заједно са супругом Драганом, била је активни члан Цркве у Калтону и Ст Албансу, неуморна чланица КСС, спремна да помогне свима који су јој се обратили. Исту љубав су имали према манастиру Светога Саве код Канбере.

Последњих година живота је провела у Хајделбергу у стану до пре три године када је прешла да живи у старачком дому.

Бистрог ума до последњег даха, Војна је испустила своју племениту душу неколико седмица после 101. рођендана, 24. јуна 2020.

Опело је служено у цркви Светога Саве у Гринзбари а потом сахрана на гробљу манастира Нови Каленић код Канбере, где ће вечно почивати са суп. +Драганом.

ВЈЕЧНАЈА ПАМЈАТ

СЕЋАЊЕ НА ПРВЕ ДОСЕЉЕНИКЕ

СОЈЕВИЋ МЛАДЕН И БОЖАНА

Долазак у нову земљу и нову средину никада није лак. Увек је захтевало спремност и пожртвованост. Први већи талас српских досељеника у Аустралију је био после Другог светског рата. После боравка по разним логорима и прихватним центрима Италије и Немачке, тим људима није било сигурно да се врате у Отаџбину, посебно за оне који су били других убеђења од нових власти у Југославији.

Младен Сојевић је рођен у Доњој Гуштерици, код Грачанице, на мученичком Косову 1916. године. Као пилот у Краљевој авијацији, био је човек испред свога времена по знању и квалификацијама али ипак спреман да брани своју Отаџбину која је по ко зна који пут, поново доживела ломове и преврате од домаћих и страних непријатеља.

Као одан Србин своје Краљу, добија задатак да одступи са Владом у егзилу и крећу за Александрију и Синајску Гору у Египту заједно са другом групом авијатичара. Ту проводе ратне године исчекујући боље вести. Међутим, видевши да завршетак рата не значи и повратак на родну грудну, Младен налази уточиште у нови свет, и стиже у Мелбурн, Аустралију, 1948. године.

Ту започиње нови живот у новој средини и након пет година успева да, уз помоћ Црвеног Крста, доведе супругу Божану и сина Предрага из поробљене Отаџбине, чије власти

нису лако издавале исељеничке визе онима чији се мужеви нису вратили после рата. Са породицом поново на окупу, Бог их благослови са даљим породом, иако у тешким почетничким условима: кћер Марија (1954.) и син Петар (1956.).

Као човек своје струке, Младен покреће своју сопствену радњу оправке радио апарата и телевизора (којих још није било тако много) за Correspondent Hollywood USA. Са развијеним послом, Младен је могао да обезбеди оно најосновније за породицу, све уз подршку супруге Божане, живећи близу центра у Фицроју. Не заборављајући српску регију из које потиче, Младен региструје своју фирму под именом: Kosovo Radio & TV Centre, радња о којој се донедавно писало и у аустралијским новинама.

Као човек веран Српству и својој православној светосавској Цркви, Младен учествује у оснивању прве Српске Православне Цркве у граду Мелбурну која је посвећена Светоме Сави. После првих покушаја, успела је Скупштина одржана 1952. године и коначно је купљена и преуређена црква у Калтону 1963. године, недалеко од куће Сојевића.

Даљи развитак црквеног живота укључује породицу Сојевић на сваком кораку. Супруга Божана је била редовна вредна чланица КСС „Огњена Марија“ а Младен редовно бива биран у црквеном одбору, обављајући посао благајника од 1979. до 1985. године, важном периоду када је купљено имање у Гринзбари и када је започета велика и мала сала. Уједно је био укључен у раду ФК Србија као и ОСЧ „Равна Гора“.

Иако никада више није могао да крочи на тлу Србије, пратио је пад црвеног терора и радовао се што је истина проговорила о борби њега и његових сабораца.

Последњих година овоземаљског живота, Сојевићи проводе у кругу своје породице, поносни на свој пород и следећа поколења који су остали одани путу својих предака.

Младен се преселио у вечност 2003. а Божана 2008. године и сахрањени су у градском гробљу у Фокнер.

Младен (први с лева) пред црквом у Калтону, са еп. Петром и Иринејем

Дирљиве су речи унука, Сава Ковачевића (крштеног у Калтону), који поносно преноси Дедине речи изговорене на само два дана пре упокојења:

„Сине, чувај своју веру и увек чини све што можеш за Српство.

Једна је Мајка Србија.

Једна је Светосавска Црква.“

Велике речи човека којег је Отаџбина одбацила и који је себи одмагао да другима помогне и да се ударе чврсти темељи Цркве Христове овде у Аустралији.

ВЕЧАН СПОМЕНИ!

IN MEMORIAM

+МИРКО МИЛИНКОВИЋ (1966-2019)

Када би долазио у свети храм, на велике празнике и за сједињење са Господом, Мирко је долазио ведра лица, насмејан и у народној ношњи – антерији.

Према сведочењу сина Младена, кад би се путовало од породичне куће према цркви, разговор је постајао озбиљнији и дубљи. То су били моменти када се разговарало о Творцу, о непролазном и вечном, о вољеној Отаџбини за коју је човек везан, ма где живео.

Мирко Милинковић рођен је на Јеремијиндан 1966. године у селу Турица, у Драгачеву, Србија.

По завршетку средње школе у Гучи, дипломирао је на Пољопривредном Факултету у Београду међу најбољим студентима генерације. Оженио се са својом изабраницом Тањом 1991. године, а убрзо затим су се родили Младен и Милица.

Тежећи за новим сазнањима и бољим условима за рад и живот, породица се 1998. године доселила у Мелбурн, где су се придружили парохији цркве Светог Саве у Гринзбари и наставили да славе свога заштитника Светог Ђорђа.

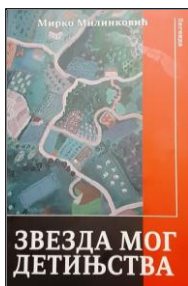
После мукотрпних првих година у новој средини као нови имигрант, убрзо остварује врло успешну каријеру као врхунски стручњак за физиологију биљака. Издао је више научних радова које је представљао на конгресима широм света. 2015. године је примио медаљу од Викторијске владе за допринос индустрији кромпира.

Осим научних радова, Мирко се бавио и књижевношћу. Проводећи ноћ поред реке Мари, размишља о целокупном животу, размишља о мајци и угледа једну звезду која је засијала на небу. И тако је настала

прва прича у збирци „Звезда мог детињства“, издатој 2019. г.

Иако је живео и радио у Аустралији, Мирко се живо интересовао за прилике у својој родној Србији. Животна жеља му је била да се поново покрене рад „Центра за кромпир“ у Гучи. Несебично је делио своје знање, искуства и контакте са српским колегама, и редовно одлазио у Гучу да надгледа како се те иновативне технологије примењују. На његово велико задовољство, пројекат је био врло успешан, тако да је Србија сада једна од десетак земаља у свету која примењује те технологије.

Мирко се прерано преселио на звездано небо, али ће заувек живети у срцима његових најближих. По сопственој жељи, вечни сан сања поред родитеља у родном селу Турици.

Према његовим сопственим речима:

Све што сам научио - како да радим, волим, верујем, планирам и живим, научио сам пре поласка у школу. Тамо сам научио да читам и пишем и још по неку тајну савремених наука.

Далеко од родног краја научио сам још понешто, али сам радио, планирао и живео са мислима из детињства и Драгачева у срцу.

ДОБРОВОЉНИ ПРИЛОЗИ

ОД 11. АПРИЛ 2020. ДО 28. ЈУНА 2020.

ПРИЛОЖИЛИ СВОЈОЈ ЦРКВИ У ОВО ВРЕМЕ ОДВОЈЕНОСТИ И ИЗОЛАЦИЈЕ

Самојко Мирковић	100	Пор. Милинковић	30	Горд. Станимировић	50
Радован Дамјанац	50	Милан Илић	100	Нада Караћ	
Пор Божић ВВДСЕС	100	Небојша Гудељ	100	(за +Биљану)	50
МБМ Буквић	60	Самојко Мирковић	100	Пор. Р. Буцало	50
(за +Васа)	20	Биљана, Драгана и		(за +Веленку)	50
(за +Марка)	20	Бојана Марић	100	Божидар и Васа	
Неђо и Невенка		Весна, Карла, Душан		Живак	50
Килибарда	50	и Ранка Бошњак	100	Зора Живак	50
Бојан Килибарда	25	Славиша Цвјетковић	50	Пор. Вучковић	30
Николина Килибар.	25	Лазо Лазић	50	Константин Пољак	50
Весна Касемовић	100	Ђуро Лазић	50	Драгомир Јосиповић	50
Љубинка		Споменко Будеша	50	Стојанка Божић	20
Седларевић	50	Мирјана Глоговац	50	Вук Зекановић	10
Рајко и Андреа		Новак и Емилиа		Дувњак Андријана	
Анђић	300	Глоговац	50	и Анастасија	60
Радован Дамјанац	50	Бојана Медић	200	Драго Симић	
Весна Бошњак	50	Пор. Момчиловић	200	(за +Бошка)	50
Карла Бошњак	50	(за + Јованку и		Душанка Мат	
Самојко Мирковић	50	Славицу-Руфину)	50	(за +Синишу)	50
Пор. Вучковић	50	Владимир Ковачевић	50	Манојло Поповић	50
Наум Георгиевски	100	Јово и Зора Живак	100	Наум Георгиевски	100
Милица Ненадовић		Боро Сташевић		Евица Пантић (за	
(за +Стева)	100	и Митра	50	+Слободана и Мару)	20
Здравко и Љиљана		Евица Пантић	50	Самојко и Марица	
Лажетић	100	Слободан и Драгица		Мирковић	50
Милорад и Миодраг		Вигњевић	100	Биљана Љиљак	150
Милић (за +Стану и		Татјана Зекановић		Радован Дамјанац	50
+Бранислава)	100	и Лука	50	Карла Бошњак	100
Саша Радовановић	200	Данијела Суботић	300	Милан Дамјановић	20
Дамир, Марија и		Данијела Божић	50	Татјана Зекановић	
Сава Јованов	50	Младенко и Вук		и Лука	20
Мила Драгојло	50	Зекановић	50	М Мастиловић	
Amelia Novaković	50	Снежга Дербогосијан	50	(за +Радомира)	50
Душко и Јасна		Никола и Нада		Љ Мастиловић	
Букарица	100	Вујанић	120	(+Данило и +Неда)	50
Радица Грујић	50	Срђан и Звездана		Весна Јевтић	
Ковилка Ковачевић	50	Попић	150	са децом	50
Снеж. Дербогосијан	50	Н и Н Килибарда	50	Маринко Мијатовић	100
Зоран и Светлана		Огњен, Миљан и		Споменка Кајтаз	50
Ђурић	50	Вукашин Драгић	45	Мара,Обрад,Максим	
Драгиња Кешић	50	Калина Миражић	15	и Дајана Глигоревић	50
Видоја Зекановић	50	Драган Голубски	20	(за +Ненада)	20
Божидар Живак	50	Славен и Зоран		Милан Стевановић	50
Радован Дамјанац	50	Скочајић	50	Весна,Карла,Душан	
Наум Георгиевски	100	Радован Дамјанац	50	и Ранка Бошњак	50
Бранко и Зорица		Евица Пантић	50	Наум Георгиевски	50
Панић	200	В. С.	70	Нада Караћ	
Светко Обрадовић	50	Душан, Карла и		(за +Биљану)	50
Милорад Лазић	30	Весна Бошњак	150		

Хвала свима који су се сетили своје Цркве током празника и изолације.

ПРИЛОЗИ НА ВИДОВДАН

Наум Георгиевски	50	Неђо Килибарда	20	Андрија Глигоревић	10
Божидар и Василија Живак	50	Младен, Горица, Виктор и Петар		Лидија Глигоревић	10
Никола Вујанић	50	Ерваћанин	100	Јадранка Зекановић	10
Самојко Мирковић	50	Весна Касековић	50	Татјана Зекановић	
Данијела Божић	20	Милијана Скочајић	30	и Лука	20
Младенко и Вук Зекановић	20	Предраг Глигоревић	10	Јована, Алекса и Кристијан Авлијаш	20
Пор. Буцало	50	Слободанка		Немања Зекановић	10
(за +Виду Тодић)	50	Глигоревић	10		
		Радомир Глигоревић	50		

ПРИЛОЗИ ЗА СВЕТОСАВНИК

Милош и Данијела Колунџић (АСТ)	100	Саво Ковачевић (за +деду и бабу	
Милош и Славка Ковачевић	40	Младена и Божану Сојевић)	500
Предраг Глигоревић	50	Живана Јовановић (Српски Глас)	100

ДА СЕ ЗАХВАЛИМО...

- **Саву Ковачевићу из Саншајна** који нам је помогао са Поштом да овај наш и ваш Светосавник још ефикасније стигне до кућне адресе;
- **Породици Никић** на дару од 3x3 наранџастих прслука (safety vests);
- **Наталији Петровић** на помоћ током покретање ФБ странице за ЦО Св Сава;
- **Раду Бераку** који више година користи своје дизајнерско искуство и умеће и помаже у изради страница Светосавника у боји и свих осталих графичких потреба наше цркве у Гринзбари;
- Извињавамо се **Митру Козомари** и **Луки Нинковићу** чија су имена погрешно уписана у прилозима за славски ручак.

САНИРАЊЕ КРОВА НА ЦРКВИ

Крајем маја, извршена је инспекција крова на цркви. Мирко Грмуша и Радован Марић су се попели на велику буум дизалицу а са земље су посматрали Самојко Мирковић и Радован Дамјанац.

РУЧНИ РАД – ВЕЗ ИЗ ОТАЦБИНЕ

На предлог наше парохијанке Наде Караћ, представљамо вам ручни вез г.Бранкице Глишић из Бања Луке, која везе пешкире за венчања и друге свечаности. **ВРХУНСКИ РУЧНИ РАД.**

За више информација, позовите Бранкицу Глишић преко Viber на +387 65 300 117.

**Поштовани,
Пратите државна обавештења о
социјалном дистанцирању.**

1.5 метара једни од других.

4м2 по особи у затвореном простору.

**СВИ СМО ПОЗВАНИ ДА
СЛЕДЕЋЕ ЧИНИМО:**

- **Редовно перимо руке**
- **Смањимо додир једни са другима**
- **Када сте у цркви, станите на одређена места која су маркирана**
- **Ако се не осећате најбоље, останите у својим домовима**

Овом приликом, желимо да се захвалимо свим помагачима који се брину за чистоћу и уредност на црквеном имању, свим дародавцима и приложницима, као и Владама Викторије и Аустралије које су помогле са разним порезним олакшицама и грантовима.

Да не заборавимо медицинско особље и оне који су у првим редовима у борби против коронавируса, хвала вам и нека вас и све ваше Господ Бог благослови данас и довека.

Поштовани,

Ако желите да помогнете своју Цркву и заједнице у Гринзбари, најједноставније је преко internet banking (или на шалтеру):

BSB No: 063-233

Account No: 1005 4502

Account Name: Serbian Church St Sava

Reference: Назначите ваше име и презиме и пошаљите поруку свештенику на 0411 749 516

УНАПРЕД ХВАЛА СВИМА!

THE ONLY SERBIAN NEWSPAPER IN AUSTRALIA PRINTED IN SERBIAN CYRILLIC SCRIPT

СРПСКИ ГЛАС

ЈЕДИНЕ СРПСКЕ НОВИНЕ НА ЋИРИЛИЧНОМ ПИСМУ У АУСТРАЛИЈИ
122 Snell Grove, Oak Park VIC 3046, Australia / Ph: (03) 9306 4100 / Mob: 0401 818 663 / Web: srpskiglas.com.au

ПРОФЕСИОНАЛНО ★ БРЗО ★ ЈЕФТИНО
**МАЈСТОР ЗА СВЕ ВРСТЕ
 БЕТОНСКИХ РАДОВА**

ВУЛЕ БОГУОВИЋ

☎ 9434 5190
 ■ 0408 365 214

PLUMBER

KITCHEN, BATHROOM & LAUNDRY RENOVATIONS
 GENERAL PLUMBING
 MAINTENANCE SPECIALIST
 SPLIT SYSTEM AIRCONDITIONING
 INSTALLATION
 EMERGENCY SERVICES

CALL MILAN ON 0421 932 083

your agency
SETRAVEL

**ВАША ПУТНИЧКА АГЕНЦИЈА
 ПОЗОВИТЕ НАС ЗА НАЈПОВОЉНИЈЕ**

- ➔ АВИО КАРТЕ
- ➔ ПАКЕТ АРАНЖМАНЕ
- ➔ ПУТНИЧКО ОСИГУРАЊЕ

☎ **(03) 9663 6630**

D'VINE SMILES

DENTAL AND COSMETIC CLINIC

101 GRIMSHAW ST. GREENSBOROUGH
 PH: 9434 0450

Нова Клиника

- ☺ Белење зуба
- ☺ Вађење зуба
- ☺ Уградња зуба
- ☺ Вилице
- ☺ Протезе
- ☺ Навлаке
- ☺ Мостови

ПОПУСТ ЗА ПЕНЗИОНЕРЕ
 НАЗОВИТЕ ДУШАНА 0414 345 493

La Cantina Catering
 Exclusive Catering For All Occasions
 Weddings Engagements Birthdays Formal

Contact Chris: 0425 772 976
 Elizabeth: 9467 7034
 Paul: 0420 665 772
 Email: lacantina@bigpond.com

ABN: 57 690 760 960

Paling Fences Picket Fences & Gates

Раденко Суботић
9436 4073 & 0402 216 821

- ☑ Home Loans
- ☑ Refinance Loans
- ☑ Investment Loans
- ☑ Car Loans
- ☑ Debt Consolidation
- ☑ First Home Buyers

Ma MONEYQUEST
FINANCE SPECIALISTS

Radenka Subotic

☎ 0447 537 241

✉ radenka.subotic@moneyquest.com.au

Money Quest Australia Pty Ltd. ABN 62 620 121 488

**JENSEN
FUNERALS**

TRADITIONAL SERBIAN ORTHODOX FUNERALS

*Ми разумемо
ваше потребе и
познајемо
српске обичаје*

**CNR BRUCE & MARY STS. PRESTON
CNR ARTHUR ST. & VICTORIA CRES ST. ALBANS
PHONE: (03) 9480 1477**

**WE SERVE ALL SUBURBS
IN MELBOURNE**

Colosseum
Let's Travel together

**For all your travel needs within Australia
or to Europe and Serbia, please call
Danijela at Colosseum Travel**

**За сва ваша путовања по Аустралији
или за Европу и Србију позовите
Данијелу из Colloseum Travel
0431 725 532**

Flawless Events
LINEN & ACCESSORIES HIRE

FOR YOUR NEXT SPECIAL EVENT
Call JOVANA on
0433 152 873
For An Obligation Free Quote

**Creating Solutions for
all your Finance Needs!**

Ma MONEYQUEST
FINANCE SPECIALISTS

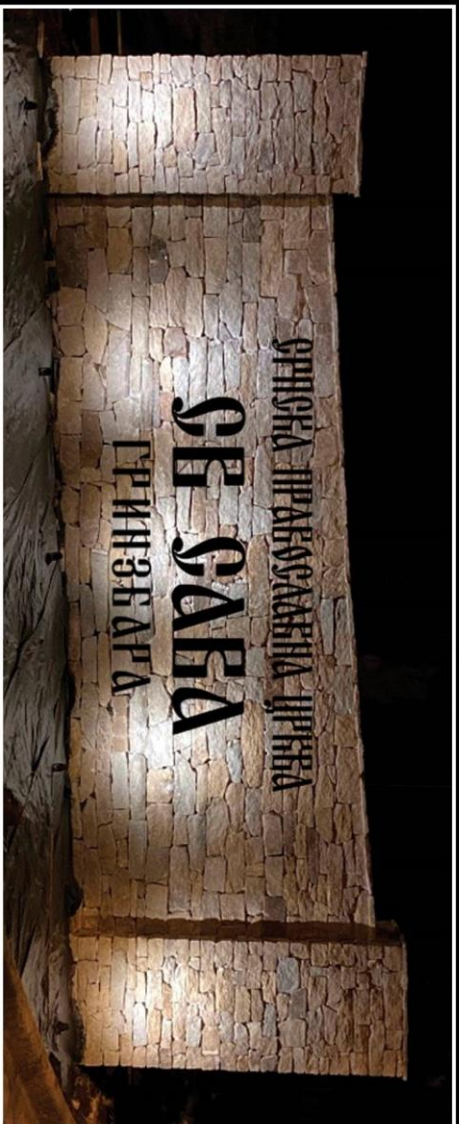
Radenka Subotic

☎ 0447 537 241

✉ radenka.subotic@moneyquest.com.au

Money Quest Australia Pty Ltd. Australian Owned Company MFD020

УЛАЗ НА ИМАЊЕ:
КАМЕНИ ЗИД И
НОЋНА РАСВЕТА

УСКОРО СА
УКРАШИМ
СЛОВИМА

